

(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>) > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

> INTERVJU: med. sestra ZORICA GREGURIĆ - Vukovarske heroine u ratnom paklu

INTERVJU: MED. SESTRA ZORICA GREGURIĆ - VUKOVARSKE HEROINE U RATNOM PAKLU

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/zorica-greguric-01.jpg>)

Čim su u zraku glavnog grada Hrvatske, Zagreba, zamirisali nemiri, napetost, čudna tišina i neuobičajena šetnja nepoznatih bradatih stranaca, shvatili smo da se sprema nešto strašno u našoj Domovini. Počele su i iznenadne selidbe dojučerašnjih susjeda u Srbiju i ostale Europske države, bez riječi i pozdrava. Dobro organizirani izdajnici napuštali su svoje domove bježeći pred obrambenim ratom koji je imao za cilj osloboditi Hrvatsku od višestoljetnih komunističkih osvajača i terorista koji su mrzili sve Hrvate i svaki „hrvatski“ kamen. Ostali su najhrabriji pojedinci kod kojih je pobijedila ljubav prema Domovini, što je bilo odlučno pri izboru najteže životne odluke: „IDEM U OBRANU HRVATSKE!“

Jedna od mladih djevojaka koje su tako razmišljale je i Vukovarska heroína, mlada dvadeset trogodišnja medicinska sestra, Zorica Gregurić, koja je radila u Klinici za dječje bolesti u Zagrebu.

Sigurna sam da i u Vama žive ratna sjećanja na te povijesne dane, podijelite sa nama te prve ratne dane iz Vukovara!

Osjetila sam u sebi poziv, da se priključim prvom ratnom mobilnom anesteziološkom kirurškom timu - započinje Zorica svoj ratni put.

Sjećanja na te dane nikad neće izblijedjeti jer imali smo priliku i čast stvarati povijest - hrvatsku povijest. Sasvim normalno je bilo da hrvatski mladići i djevojke reaguju kada je ugrožena sloboda, mir i sigurnost obitelji, države, hrvatskih katoličkih vrijednosti u kojima smo odgajani i odrasli unatoč jugo-komunističkom teroru. Velikosrpska i crnogorska agresija potpomognuta oružanim jedinicama JNA i paravojnim četničkim postrojbama bila je sve očitija i sve krvavija. Nije čudo da se hrvatska mladost digla zaštititi svoj narod i mladu, tek izglasanu na referendumu, hrvatsku državu. Ne zaboravimo, od 83,56% birača njih 94,17 % je podržalo državnu samostalnost Hrvatske. Među tom privilegiranom mladosti bila sam i ja, a put nas je već u ljeto te 1991. godine odveo u Vukovar.

Što se je dogodilo u Vama u trenutku kada ste shvatila da smo u ozbiljnom ratu? Mi, slabo naoružani, trebali smo braniti i obraniti svoje domove i Domovinu od vojne velesile. Potpuno nespremni za nešto tako ozbiljno kao što je rat, kada nemaš više vremena ni razmišljati o strahu, obitelji i životu! Neke scene, primjerice, borba za život mladog teško ranjenog dragovoljca, imaju posebnu težinu za Vas, tada ste u jednom tijelu: majka, sestra i utjeha koja obećava život i ulijeva nadu, a svjesni ste da je to laž i posljednja nada umirućem čovjeku. Kada ste prvi put zaplakala jer ste se našla u bezizlaznoj situaciji?

Nase web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. [Postavke kolačića](#) ([https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies))

Kroz povijest puno je primjera kada su slabiji u nemogućim uvjetima pobijedili jače. Zašto? Zato jer su vjerovali i ljubili. Vjerovali smo da će nam Bog pomoći, jer ljubili smo Ga jednako kao obitelj i Domovinu. Krunica koju smo nosili oko vrata, molitva i duboko ukorijenjena vjera te pripadnost Katoličkoj crkvi bili su presudni. Golijat je izgubio od Davida, Hrvati su pobijedili tada srpsko-crnogorskog JNA neprijatelja unatoč tome što je Budimir Lončar isposlovao pri Ujedinjenim narodima zabranu naoružanja i tako oduzeo legitimno pravo Hrvatima na obranu. Međunarodna zajednica je na kraju unatoč jakom i dobro umreženom srpsko-jugoslavenskom lobiju priznala Hrvatsku, a 1998. godine Hrvatska je pod kontrolu vratila sve okupirane teritorije. Teško je bilo u Vukovaru tijekom agresije, jer je neprijatelj bio nadmoćniji, okrutan. Nije pravio razliku između civila i ratnika, između bebe i odraslog muškarca. Moj primarni posao bila je asistencija anesteziologu kod operacija, no, znala sam ostajati dugo u noć držeći za ruku naše umiruće ratnike. Toliko mladih života je izgubljeno. Ipak samo sam jednom zaplakala, i to kad su nam donijeli mrtvu bebicu. Bilo je strašno, i dan danas vidim tu sliku i osjetim istu emociju. Ne možete ne zaplakati. No, morate svjedočiti istinu. To mi je dužnost, to mi je obveza.

18.sudenog 1991. bila ste na prvoj crti u Vukovarskoj bolnici i svjedok nezapamćenog masakra nad civilima i ranjenim braniteljima u bolnici i na Ovčari... Imam informaciju da ste sa samo 23 godine, od šoka, potpuno posijedila. Iako Vam je jedan jugo oficir predlagao da odete iz Vukovara sa zadnjim autobusom civila i ranjenika, Vi ste odlučno odbila prijedlog i ostala u bolnici s ranjenicima. Zašto, Zorice, kada se zna da je to najgora moguća opcija, i da ti je život u rukama srbočetničkog neprijatelja?!

Da, kako vrijeme prolazi sve je teže i bolnije vraćati se u to vrijeme krvi, smrti, patnje i neizvjesnosti. Upravo u takvim vremenima i situacijama čovjek postane svjestan svoje snage i svoje krhkosti. Jači si od čelika, a slabiji od vlati trave – istovremeno! Ta svijest o prolaznosti, o tome da ti život ovisi hoće li netko uprijeti prst u tebe ili samo proći pored tebe dalje... Strašne su to stvari. S druge strane tu je i svijest da si odgovoran za povjerene ti živote i da ne možeš i nemaš pravo svoj život cijeniti više od života bližnjeg i osobe za koju si odgovoran. I upravo zato nisam prihvatila savjet jednog jugo-oficira da odem zadnjim sanitetskim vozilom s ranjenicima tog 19.11.1991. godine, jer ostalo je još dosta hrvatskih ranjenika, teško ranjenih branitelja i civila koji bi ostali na milost i nemilost krvožednom agresoru u vukovarskoj bolnici. Ostali smo s 54 ranjenika fra Smiljan Berišić, časna sestra Ida, časna sestra Jela i ja. Predali smo kao i uvijek sve u Božje ruke i On nas je spasio, 21.11.1991. nakon što su nas odvezli najprije u Negoslavce, zatim Sremsku Mitrovicu, preko Bosanske Rače pa dovezli u Brčko, razmijenjeni smo te u Hrvatsku ušli preko Slavonskog Šamca. Nismo tada znali da smo za dlaku izbjegli najveću klaonicu nakon Drugog svjetskog rata – Ovčaru. Da, nakon desetak dana od razmjene kad sam doznala što sam izbjegla posijedila sam.

Kako ste se uopće uspjela spasiti, bila ste i zarobljena u Vukovaru... Nije se moglo ući u grad gdje je vladao pakao, „Kukuruzni put“ bio je pod stalnom paljbom i nije se moglo vratiti u Đakovo. U timu je bila i Vaša kolegica, instrumentarka, Vesna Belinić Balazević. Anesteziološki kirurški tim u kojemu su bili i Vaši kolege: dr. Stanko Kušt i dr. Tomislav Vlahović, službeno ste bili u pričuvnom sastavu policije. Kada ste osjetili najveći strah, stanje, kada čovjek potpuno zablokira?

Spasio nas je dragi Bog. Moja draga prijateljica Vesna bila je doista moralna stijena na koju se moglo uvijek osloniti. Vesna je živo svjedočanstvo postojanja moralnih divova, tiha, samozatajna, a jaka u Duhu Božjem. Svjesna sam bila tada, a i dan danas sam, blagoslova kojim me Bog blagoslovio kroz prijateljstvo s tom velikom ženom koju poznajem od srednjoškolskih dana. Naši tereni jesu započeli s Vukovarom, ali ne u rujnu 1991. nego u srpnju i kolovozu 1991. Naime MKAE su jednako kao i postrojbe specijalne policije išle na smjene od dva tjedna koji su se uredno produžavali. Svi smo tada imali iskaznice pričuvne policije, a osobita mi je čast što mi je pripadnost MUP-u potpisao Tomislav Merčep. Kasnije smo, kad je ustrojena 204. vukovarska brigada, imali smo privilegiju biti pripadnici te časne i legendarne postrojbe. Što se tiče straha, posao nam je takav da u kriznom trenutku ne zablokiramo nego djelujemo. Da, osjetila sam strah prvi put kad me je ruka Božja spasila eksplozije granate koja me odbacila s prozora bolničke sobe. Mislila sam da je to kraj ... ali nije bio! Drugi put, kad smo unosili ranjenike u autobus za konvoj, kako su nam rekli. Vidjela sam da je vozač neki dobrovoljac iz Srbije bacio automat na kontrolnu ploču i bila sam sigurna da nas voze na strijeljanje... ali na sreću, nije bilo tako. Sav taj strah ipak je izlazio kasnije i kroz snove i kroz spoznaje o onome što se događalo u to vrijeme vrlo blizu nas. Strada vam zdravlje, posebno psiha - ali živi se dalje, kaže dragovoljka Zorica.

Danas ste vrlo aktivna u udruzi i u politici, pomažete socijalno ugroženim braniteljima i HRVI. Imate brojne funkcije i zadaće u društvu kao što su: predsjednica braniteljske udruge, bili ste predsjednica Saveza udruga branitelja liječenih od PTSP za Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu, vanjska članica saborskog Odbora za ratne veterane, potpredsjednica HNES-a, akademkinja ste Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u domovini i dijaspori, a sada ste vijećnica u Vijeću Gradske četvrti Sesvete. U čestoj ste borbi s nepravdama koje niste očekivala kao braniteljica i dragovoljka Domovinskog rata. Često u svojim obraćanjima citirate riječi vizionara i prvog predsjednika Dr. Franje Tuđmana. Što biste Vi, gospođo Gregurić, danas promijenila u RH da nam svima bude bolji život? Je li to utopija o kojoj možemo samo sanjati, kao što smo za vrijeme rata sanjali Hrvatsku u kojoj ćemo biti ponosni zbog naše nacionalnosti, gospodarski snažni i sigurni bez prisutnosti stranaca koji su u ratu pomagali agresoru?

Naizgled vrlo malo je zapravo potrebno promijeniti - ponajprije poštivati načela i vrijednosti za koje su naše sestre i braća dali živote, a sadržani su u Deklaraciji o Domovinskom ratu koju treba zaštititi od onih koji ju krše, zakonskim sankcijama. Nadalje, svima koji su abolicirani jednim člankom u Zakonu o općem oprostui onemogućiti političko i javno djelovanje na državnoj i lokalnoj razini, manjinskim etničkim zajednicama izjednačiti prava sukladno europskoj praksi ostalih članica, djecu u školama poučavati ispravnim moralnim i etičkim načelima i ljubavi prema Bogu, obitelji i Domovini. Kada to napravimo dobit ćemo cjelovitog čovjeka koji poštuje bližnjeg, nema posebnih prava temeljem pripadnosti nekoj etničkoj manjinskoj zajednici i koji razumije da bez poštenog i savjesnog rada i poštenog odnosa prema drugima nema prosperiteta i napretka. U tim vrijednostima sadržana je snaga našeg hrvatskog naroda i gospodarski napredak. Narod kojemu se kontinuirano nameće stigma genocidnosti, i to od strane onih koji su za genocid osuđeni, mora jasno i čvrsto stati u obranu istine i biti ponosan na vrline koje baštini. Naučeni smo kroz stoljeća praštati, no ne smijemo naučiti zaboravljati jer tako dopuštamo ponavljanje tragedija i nesreća, tako dopuštamo već stoljećima da nas istrebljuju i da nas, gle paradoksa, optužuju da smo genocidan narod. Želimo li to našim potomcima? Naravno da ne, ali zašto onda dopuštamo institucijama da naši mladi nemaju pojma i ne uče o hrvatskoj povijesti, zašto naši mladi uče neku jugoslavensku povijest i slušaju komunističke laži? Zašto dopuštamo da nam se povijest ponavlja? Neznanje je majka svih zala i noć uma. Prosvijetlimo Hrvatsku, znanje je svjetlo, znanje je moć, znanje je majka mudrosti. Pripremajmo mudre ljude koji će ostajati u svojoj domovini i učiniti je svojim znanjem i radom zemljom napretka i blagostanja.

Često podsjećate kako je zavladała amnezija i zaborav na događaje i činjenice o ratnoj povijesti u kojoj je stvorena Hrvatska! U udžbenicima i knjigama gotovo se ništa ne piše o ratnoj povijesti, našim herojima, vojno-redarstvenim oslobodilačkim operacijama i akcijama, kao da se je rat događao na nekom drugom kontinentu. Kada bi bila u mogućnosti, kako bi Vi promijenila tu tužnu činjenicu dok ne bude prekasno, jer svaki dan na grobljima slušamo počasne pucnjeve pri ispraćaju naših ratnih svjedoka - branitelja iz cijele Hrvatske. Kako spasiti istinu o Domovinskom ratu?

Nažalost „kurikulume“ nam većinom pišu oni kojima komunizam, Jugoslavija, ali četništvo nisu još uvijek isparili iz glave, čast prohrvatski nastrojenim izuzetcima. Sramotno je koliko malo ili nimalo djeca u školama uče o obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu i uzrocima koji su do njega doveli. Sramotno je koliko malo djece zna za heroje Domovinskog rata i njihova herojska djela. Materija o Domovinskom ratu i krvavoj srpsko-crnogorskoj JNA agresiji po kurikulumu stavljena je na kraj školske godine kada se obično preskače gradivo. Djeca puno više znaju o partizanskim zločincima ili monstrumu Titu kao pozitivnim osobama i izmišljenoj povijesti tzv. NOB-a. Ne uče o masovnim grobnicama koje se i dan danas pronalaze, ne uče o monstruoznim zločinima koje su počinile partizanske jedinice tijekom NOB-a. Naša djeca znaju sve laži o Jasenovcu, ali ne znaju istinu o partizanskim i vojnim zločinima i otimačinama. Naša djeca ne uče o tome kako je Europa u tri

Rezolucije osudila komunizam, komunističku ideologiju i komunističke simbole. Naša djeca o zločincu Titu uče kao o pozitivnoj osobi, čak ih se organizirano vodi iz škola na Brijune u tzv. Titov muzej. Taj muzej je ruglo i nakarada čije održavanje, nažalost, plaćaju hrvatski porezni obveznici. Odavno se borimo da se takve krivotvorine izbace iz hrvatskih udžbenika. Upravo zato potičemo druge, a i sami smo snimili dokumentarni film o Domovinskom ratu prilagođen djeci školske dobi. Ponosni smo na preporuke saborskog Odbora za ratne veterane i Ministarstva hrvatskih branitelja da se film uvrsti u školske kurikule. I zato je bitno poticati sve nas svjedoke vremena zapisivati, snimati i objavljivati istinu o Domovinskom ratu, o herojima i heroinama i njihovim djelima. Naravno, treba vršiti pritisak i na nadležne hrvatske institucije da Domovinski rat u udžbenicima i odgojno obrazovnom sustavu konačno zauzme mjesto koje mu pripada.

Vi ste i javna osoba, braniteljica i dragovoljka, majka i baka, vrlo ste kritična na nepravde i laži u društvu, posebice kada su u pitanju branitelji i Domovinski rat! Često ste na meti ljevičarskih medija, ali nikada niste ostala bez argumentiranog britkog odgovora.

Ljudi često ne razumiju što znači biti javna osoba i osoba koja nastupa u javnosti. Što znači biti političar i komentirati politiku. To znači živjeti od rada svojih ruku i od rada poreznih obveznika!

Nažalost, nastavlja Zorica, potrebno je i politički opismeniti naš narod, kao što je potrebno financijsko i informatičko opismenjavanje. Ljudi većinom misle kako je završetkom formalnog školovanja završila i potreba za edukacijom. Čak ćete naći i podrugljive komentare na npr. školovanje umirovljenika. A zapravo čovjek uči dok je živ, nekad svjesno nekad nesvjesno. Obveza svih nas je reagirati na nepravde, obmane, dezinformacije i, naravno, nezakonitosti. Nažalost, sve češće smo svjedoci neke čudne prakse okretanja glave ili pogleda na drugu stranu, ili primanja „dobronamjernih“ savjeta o nemiješanju i slično. Nisam tako odgojena i kad vidim nepravdu ili nešto što nije dobro reagiram. Da, puno sam puta reagirala kad su drugi šutjeli i okretali glavu, osobito kad se radi o protuhrvatskim radnjama ili promicanju laži o hrvatskom ratniku ili Domovinskom ratu. Sjetite se onog sramotnog protuhrvatskog filma „15 minuta – masakr u Dvoru“ u kojem su na najgnusniji način optužili Hrvatsku vojsku za počinjenje zločina. Film je financiran sredstvima HAVC-a kojem je tada na čelu bio Hrvoje Hribar. Ili provokativne izjave bivšeg predsjednika SDP-a, Peđe Grbina u Hrvatskom saboru: „Koliko vama Vukovarcima treba da vam zarastu rane?“ Ili kad notorni Budimir Lončar treba dobiti medalju Grada Zagreba, ili kad treba podnijeti kaznene prijave za ratne zločine za koje to nisu učinile nadležne institucije, ili kad su krvnici s Ovčare uglednici na visokim političkim pozicijama, ili kad treba braniti povijesni hrvatski grb ili braniteljski pozdrav „Za dom spremni“ pod kojim se oslobađala Hrvatska, ili kad je trebalo ukloniti protuzakonito i protuustavno postavljene ćirilne ploče u Vukovaru, ili kad je trebalo reagirati na dodjelu nagrade učiteljici iz Borova Sela koja otvoreno govori protiv Hrvatske i promovira pročetničke stavove, ili kad je trebalo javno progovoriti o devastaciji spomenika hrvatskim braniteljima koji je oskrnavljen ispisivanjem crvene petokrake, ili kad je trebalo izboriti zabranu prikazivanja eksplicitnih scena u obiteljskom terminu, ili reagirati na filmove kojima se omalovažavaju vrijednosti Domovinskog rata ili reagirati na otvoreni govor mržnje i vrijeđanja žrtve Vukovara od strane novinara, ili reagirati na promoviranje simbola krvave petokrake i poražene Jugoslovenske ideologija na raznim koncertima, ili reagirati na pokušaj ubojstva Darka Pajičića u Vukovaru koji je na kraju umro od posljedica napada, ili reagirati kada se Noć kazališta želi održati 18.11. ili... Bezbroj je reagiranja na nevjerojatna protuhrvatska djelovanja na koja je mlaki ili nikakav institucionalan odgovor, ali žestok napad ljevičarskih i prosrpskih medija u Hrvatskoj. Zapravo sadašnja vlasnička struktura medija je katastrofalna, jer većinu drže osobe ili organizacije iz Srbije. Nije problem odgovoriti, problem je što nadležne institucije ne brane hrvatske interese i dopuštaju napade na branitelje te doslovno klevete.

Nikada neću zaboraviti naslov u Jutarnjem listu „Umirovljeni časnik HV-a tjerao djevojku na odnose sa psima!“ gdje se nakon naše reakcije dokazalo da zlostavljač ne samo što nije časnik HV nego nikad nije bio u Hrvatskoj vojsci. I zato vrijedi svake uvrede, svake klevete i difamacije nakon reakcije i obrane istine, časti i dostojanstva hrvatskog ratnika i vrijednosti Domovinskog rata! Vrijedi, i nastaviti ćemo i dalje hoditi tim časnim putem i djelovati za našu prelijepu hrvatsku domovinu!

Napisala: Dubravka Vukoja

Članak je financiran sredstvima poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije.

Datum objave: 05. 10. 2024.

Prethodni

◀ INTERVJU - Preko tri desetljeća uz... (https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-preko-tri-desetljeca-uz-hrvatske-branitelje-ratna-medicinska-sestra-durdi

Sljedeći

INTERVJU: MILKA IŠEK - RATNI SANITET... ▶ (https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/udruga/intervju-milka-isek-ratni-sanitet-74.-bataljuna-petrinja)

↶ Intervjui - Sve (https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/)

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**

OIB: **31202783252**

Žiro račun: **HR1524020061100688149**

Kontakt: **+385 91 578 6118**

E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

Kontaktirajte nas

- > Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)
- > Knjige (<https://zene-domovinski-rat.hr/knjige/>)
- > Obilježnice (<https://zene-domovinski-rat.hr/obiljetnice/>)
- > Domoljubni zapisi (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
- > Aktualnosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
- > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)
- > Kolumne (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)
- > Vjera (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)
- > Zdravlje (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)
- > Kontaktirajte nas (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)
- > Pitanja (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)
- > O Udruzi (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)
- > Partneri udruge (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)
- > Impressum (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

Posljednje novosti

TRADICIONALNO OBILJEŽAVANJE ZAŠTITNIKA LOVACA I DIVLJIH ŽIVOTINJA - SV.HUBERTA U BJELOVARU

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/tradicionalno-obiljezavanje-zastitnika-lovaca-i-divljih-zivotinja-sv.hubert>)

07. 11. 2024.

33. OBLJETNICA VOJNO - REDARSTVENE OPERACIJE „OTKOS 10“ - OPĆINA VELIKA PISANICA

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/33.-obljetnica-vojno-redarstvene-operacije-otkos-10-opcina-velika-pisanica>)

04. 11. 2024.

MEĐUNARODNI DAN SMANJENJA RIZIKA OD KATASTROFA - OBILJEŽEN I U BJELOVARU

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/međunarodni-dan-smanjavanja-rizika-od-katastrofa-obiljezen-u-bjelovaru>)

14. 10. 2024.

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies\)](#)

2024 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana

PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) | Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO) (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)